

Kỳ Tâm Ứng Hiện

Ngàn Mắt, Ngàn Tay, Ngàn Phương tiện

*“Ta chỉ muốn mọi người an vui
Sớm tìm về nguồn sáng chơn như
Mà từ lâu hằng mãi chiếu soi,
Do lầm mê che lấp bao đời
Mau quay về nhận rõ nguồn chơn”*

19 năm trôi qua, kể từ ngày thể nhập Tâm Giác Ngộ, giải thoát nguồn mê, nguyện vào đời Khai, Thị chúng sanh Ngộ, Nhập Phật Tri kiến.

Bằng tình thương vô điều kiện và Tuệ giác thấu suốt tâm người, cùng đại nguyện độ sanh, nhìn thấy chúng sanh đang trôi lăn trong biển khổ trầm luân, nhưng mãi vui buồn trong đó, không hề hay biết, là động lực giúp chúng tôi không ngừng nghỉ bước vào tâm thức ngủ mê của từng đệ tử, dùng nhiều phương tiện đánh thức, khai thị, điểm hóa, dẫn dụ:

* Có khi mạnh như búa bổ vào đầu; Có khi êm dịu như dòng nước len lõi vào tâm thức chúng sanh;

* Có khi gây nghi cho họ thấy được nguồn mê chấp đang vận hành trong mỗi người; Có khi đi hoằng pháp phương xa nhiều ngày, các đệ tử ở lại đối diện những sự lùng bùng trong tâm, cảm nhận sâu sắc sự

bế tắc không lối thoát, khi không có ánh sáng Giác ngộ chiếu soi;

* Có khi điểm hóa và đẩy cho đệ tử bí đến đường cùng, giúp họ đối diện sự thật

nơi chính họ, nhờ đó, biết trần trở về những bế tắc đưa đến khổ đau trong tâm; Có khi hỏi tới tấp, xoáy sâu vào ngã chấp, quay cho tâm thức họ lùng bùng không lối thoát, giúp họ nhận ra, cái tôi hay giỏi, thông minh, thắng thua, đúng sai, tốt xấu, cái tôi giàu kiến thức cũng phát ra từ nguồn mê chấp; Có khi đối với những đệ tử, quá si mê, quá chấp thật như người đang mê ngủ, như kẻ nghiện, phải lãnh một trận đòn, giúp họ bừng tỉnh cơn mê chấp, mạnh dạn dẫn bước trên con đường Giác ngộ, thoát khổ trôi lăn; Có khi đương cơ, giúp họ trực nhận “Cái Sờ Sờ Trước Mắt, Cái chưa từng sanh diệt” tạo niềm tin và nguồn cảm hứng cho đệ tử đứng lên xin

gia tài Giác ngộ; Có khi im lặng không trả lời những câu hỏi chỉ nuôi lớn bản ngã của các đệ tử, nhằm giúp họ nhận ra: “Chỉ vì một niệm lầm mê, Lang thang làm thân cùng tử, Ngược xuôi quên mất lối về, Không biết đâu bờ Bến Đỗ”; Có khi mở Tuệ Giác, giúp họ thấu rõ nghiệp lực đang từng bước bủa vây; Có khi cho họ thấy rõ, họ đã hết công đức nên đường tu bị trì trệ, bế tắc, phân biệt, quá mê chấp,

Xuyên suốt thời gian trên xe, Thầy GN PM không dừng nghỉ khai mở Tuệ giác cho đệ tử

ngủ gà ngủ gật; Có khi đuổi thẳng những đệ tử trong tâm đầy dẫy niệm chấp thật, buộc họ phải rời Thiền viện, hầu có cơ hội nhìn lại mình để xác định mục tiêu Giác ngộ, giải thoát niệm quá mê, quá chấp thật; Có khi khai mở Tuệ Giác liên tục cho tâm đệ tử bừng sáng để thấy rõ đâu là Mê đâu, là Giác, nhờ đó phát tâm cầu Giác ngộ, giải thoát nguồn mê chấp đang khống chế từng giây phút;

- Có khi cho học trò ngồi Thiền hằng giờ, đối diện với chính niệm mê chấp trong tâm để thực chứng đâu là Chơn, đâu là Vọng, nhờ đó phát tâm cầu Giác ngộ để giải thoát nguồn mê chấp đang liên tục vận hành; Có khi bày nhiều “Trò Chơi Tối Thượng”: (Khóa tu tại Thiền viện, Khóa tu phương xa, Tiệc trà, Tiệc chay, Hội Xuân, Vào đời kết duyên Giác ngộ, những dự án tu sửa và phát triển Thiền Viện...), giúp đệ tử dẫn thân, nhập cuộc cùng nhau trải nghiệm, đương cơ trực nhận đâu là Chơn thật, đâu là Áo hư, từ đó có sức mạnh thỉnh cầu quý Thầy giúp mình sớm Thể nhập Chơn như, Triệt nguồn sanh tử, Độ thoát chúng sanh; Có khi từ nơi tự tánh thanh tịnh, phóng quang khai mở Tuệ Giác đưa những học trò đủ duyên hòa nhập vào nguồn sáng Chơn Như, nơi đó có đầy đủ Trí Tuệ, Từ bi, Diệu Dụng và đại nguyện độ sanh, v.v...

Vô vàn diệu dụng tuyệt vời này, ứng dụng tới lui, vô cùng linh hoạt, nhạy bén - không qua sách vở, vượt ngoài chương cú, phá bỏ lẽ thói rập khuôn, không theo lối mòn xưa cũ - được lưu xuất, ứng hiện từ Thể Tánh thanh tịnh, vô nhiễm, điểm thẳng vào tâm thức ngủ mê, giúp đệ tử nhận ra và thể nhập nguồn Tuệ giác vô biên, giải thoát mê chấp, nghiệp duyên ràng buộc, mở rộng con đường Giác ngộ thênh thang. Từ đó, niềm tin và sức sống Giác

ngộ bùng phát tuyệt đối, thẳng một đường thể nhập tự tánh thanh tịnh Như Lai, nguyện đồng hành cùng ba đời chư Phật, độ thoát vô lượng chúng sanh.

Trong thể tánh thanh tịnh vô nhiễm đó, không có nơi chốn, không có thời gian, không có ngày và đêm, nơi “Xưa nay không một vật”, nên ứng dụng tự tại, bất kể sớm trưa, chiều, tối, có khi rông rã từ sáng sớm đến 3, 4 giờ khuya: Thiền đường, phòng ăn, trên xe, công viên, trên núi, bờ biển... Nhiều ngày như thế, trong suốt lộ trình của khóa tu, liên tục khai thị,

điểm hóa đệ tử, nhằm đánh thức tiềm năng Giác ngộ cho họ.

Trong thể tánh ấy, rỗng rang không có thân, tâm và cảnh giới, không có ta, người, chỉ có tình thương vô bờ và Tuệ giác vô biên hòa cùng Đại nguyện độ khắp chúng sanh, dù họ là ai, không phân biệt nam nữ, màu da, tôn giáo, chỉ biết rằng, tất cả đều có khả năng Giác ngộ nhưng bị mây lầm mê che lấp nên chịu khổ trôi lăn.

Đến ngày nay, hoa trái Giác ngộ đua nở. Các đệ tử, qua nhiều lần, nhiều thời gian, được khai thị, điểm hóa và nuôi dưỡng, nhiều hạt Sen đã được đánh thức và đang chuyển mình, có những hạt Sen đã nở hoa tỏa mùi hương thơm ngát, là động lực giúp nhiều hạt Sen khác vươn dậy, muốn nở hoa, để thoát khỏi vũng bùn tâm thức lấy lợi,

Đây là đại nguyện duy nhất sau khi thể nhập vào thế giới Giác ngộ, chính đại nguyện đó đã đẩy chúng tôi dẫn bước vào đời không ngừng nghỉ, bằng Tâm thể thênh thang, rỗng rang, rõ ràng thường biết và vô nhiễm. Cứ thế mà bước vào, không có gì ngăn ngại, càng vào càng tỏ tường, thông thoáng, thanh tịnh, thong dong và tự tại. Càng vào càng rõ suốt nguồn mê chấp đưa đến khổ đau của chúng sanh. Càng thấu, càng thương chúng sanh, và càng nguyện

từng bước khai thị điểm hóa giúp chúng sanh sớm thể nhập vào thể tánh thanh tịnh vô nhiễm của Như lai để thoát khỏi mọi nhiễm ô, trói buộc.

Đây cũng là chỗ, khi vừa có mặt trên thế gian này, tôi đã có cảm nhận rất rõ tại sao mình đến đây, đến để làm gì? Trong tôi lúc nào cũng thôi thúc trở về Thể tánh thanh tịnh, rỗng rang, vô nhiễm, và nguyện sớm đưa chúng sanh trở về nơi thanh tịnh, rỗng rang, vô nhiễm, nơi thoát khỏi mọi mê lầm, ôm chấp đưa đến khổ đau cho mình và người,

Suốt 19 năm qua, sự sống thênh thang, rỗng rang, vô nhiễm đó, Kỳ Tâm vẫn tiếp tục lưu xuất và đánh thức mọi người sớm trở về. Kỳ Tâm đó, vẫn rõ ràng như thể từ khi chào đời cho đến ngày hôm nay, vẫn sáng ngời đại nguyện có mặt trên thế gian này, và tiếp tục thực hiện mục tiêu Khai Thị chúng sanh Ngộ, Nhập Phật tri kiến.

“Ta đến từ Tánh Sáng, và trở về với Tánh Sáng, từng bước đưa chúng sanh về với Tánh Sáng, vậy Tánh Sáng là gì?”

Chúng sanh ơi! Trong mỗi quý vị có Tánh Sáng đó, hãy cho mình cơ hội bước vào hành trình tìm về Tánh Sáng, chỉ về sống với Tánh Sáng đó, tâm thể mới trở nên rỗng rang, thênh thang, thanh tịnh và vô nhiễm. Kỳ tâm đó, bao la, rộng lớn, trùm khắp, rõ suốt trong ngoài, tự tại, thông dong, Trí tuệ tròn đầy và Tình thương vô điều kiện.

Tự tánh rỗng rang, thanh tịnh, vô nhiễm, là quê hương đích thực mà mỗi người cần trở về, nơi đó mới giải thoát tất cả cội nguồn mê chấp đưa đến khổ đau. Đó là Kỳ Tâm, là nơi lưu xuất, ứng hiện ngàn mắt, ngàn tay, ngàn phương tiện cứu độ chúng sanh thể nhập vào Tự tánh rỗng rang, thanh tịnh và vô nhiễm.”

THIÊN SƯ THÍCH DIỆU THIÊN

Thiền viện Phổ Môn, 04/3/2020

Hoàng Pháp độ sanh: Ấn Độ (2017)

Thể tánh Giác ngộ vượt thoát Văn hoá, Tôn giáo, Chủng tộc...

Khi đến thành phố Agra, Tăng đoàn ghé vào kết duyên Giác ngộ ở một tiệm đá cẩm thạch (marble). Khi hai Thiền sư: Thích Thông Hội và Thích Diệu Thiên vừa bước vào tiệm, hai anh em chủ tiệm người Hồi giáo đã cảm nhận nguồn năng lượng Giác ngộ - thanh tịnh, rộng lớn ở hai Thầy, thế là anh liền tiến tới chào hỏi: **“Where are you come from?”** (Quý Thầy đến từ đâu?) Thầy Phổ Môn cười nhẹ và trả lời: **“Awake World.”** (Thế giới Giác ngộ). Người chủ ngạc nhiên nhìn Thầy và hỏi tiếp: **“Awake World? Where is it?”** (Awake World là ở đâu?). Thầy trả lời bằng một câu hỏi: **“Do you want to know about Awake World?”** (Ông có muốn biết về thế giới Giác ngộ không?). Ông chủ nhìn Thầy với lòng tha thiết muốn biết, liền sau đó Quý Thiền sinh chia sẻ với ông về hai Thầy và quyển sách Sức mạnh Giác Ngộ. Nghe xong, hai anh em Hồi giáo lòng phấn khởi chạy đến thưa thỉnh Quý Thầy.

Chính ánh sáng ở bậc Giác ngộ đã đánh tan những mê lầm, định kiến, bế tắc trong nội tâm người chủ tiệm marble, thay vào đó là sự rỗng rang, nhẹ nhàng, thênh thang và niềm vui thanh thoát toả trên gương mặt hai anh em. Trong sự vui mừng, họ chân thành đánh lễ hai Thầy và thưa: *“Cả đời chúng tôi rất giàu có và thành công, nhưng nội tâm luôn dính mắc và bế tắc. Chúng tôi chưa hề cảm nhận được Tuệ giác, Tình thương, và Sự rỗng rang thanh tịnh, thoát khỏi mọi dính mắc như thế này”*. Sau khi đánh lễ tri ân, họ phát tâm cúng dường kết duyên Giác ngộ với hai Thầy và thỉnh sách Sức mạnh Giác Ngộ, mong được liên tục kết nối năng lượng Giác ngộ với hai Thầy.